

af indeværende Finantsaar eller ialtfald efter dets regnskabsmæssige Supplementperiode, og opførte derfor intet Rentebeløb paa Lovforslaget. Men allerede strax ved Begyndelsen af Oktober d. A. modtog man en Indberetning af 14de September, hvori det fremhævedes, at det overordentlig regnsfulde Veir i Juli og August — saaledes som her allerede ovenfor er bemærket — havde lagt store Hindringer i veien for Indbringelsen af den forhaanden værende rige Høst og gjorde det nødvendigt allerede i August Maaned at standse Høstens Forarbejdelse, uagtet henved $\frac{1}{3}$ af den endnu henstod paa Roden og altsaa maatte blive staaende til næste Aar. Under disse Omstændigheder og i Betragtning af den Gjæld, hvori saa mange Plantager vare bragte ved de foregaaende Aars flette Høstudsbytte, vare Udgifterne til Tilbagebetaling af Laanet til Kommunen — hvilket jo efter Bestemmelsen var anvendt til Forskud til Plantere og derfor fra disse skulde vende tilbage til Kolonialkassen — betydelig forringede, og Gouvernementet mente ikke, at der med Sikkerhed kunde gjøres Regning paa Tilbagebetaling i 1878—79 af et større Beløb end 120,000 à 150,000 Kr.

Samtidig med at denne Meddelelse modtoges i Ministeriet, indtraf imidlertid Urolighederne og Odelæggelserne paa St. Croix, hvorved Forholdet fuldstændig forandrede, idet der nu ikke blot ikke kunde være Tale om nogen Tilbagebetaling i indeværende Finantsaar, men endog saa vilde kræves nye og særdeles betydelige Forskud til den allernødvendigste Udbringning af den Plantagerne tilspiede omfattende Skade, hvis der overhovedet skulde kunne være nogen Udbygning for den til igjen at reise sig efter det den tilspiede voldsomme Slag og fortsatte Sukkerdyrkningen, i hvilken Henseende det baade direkte og indirekte er af den allerførste Betydning, at ikke den allerede paa Marken staaende rige Høst skal gaa tabt af Mangel paa de fornødne Midler til at udbytte den.

Følge Gouvernementets Rapport af 8de Oktober ere af Dens 80 Sukkerværker de 43 afbrændte, og af disse antages det at omtrent $\frac{2}{3}$ paa Grund af deres Veligheden overhovedet ikke ville kunne erstattes af Fælleslojeriet, selv om det naas at bringe dette i fuld Virksomhed. Odelæggelserne ere sandsynligvis af forskelligt Omfang paa de forskellige Plantager; men i den nævnte Rapport udtales dog den Forventning, at Værkerne i det Hele ville kunne reetableres med en Udgift af gennemsnitsvis \$ 4,000 for hvert Værk. Lages der Hensyn til, at ikke blot Væningshuse med Indbo ere afbrændte i et endnu større Antal end Sukkerværkerne, men at der af Produkter, som havdes paa Oplag, er ødelagt for en Værdi, der anslaaes til \$ 150,000, er det indlysende, at de allerførste skadelidte Plantere, hvis Stilling desuden som bekjendt allerede ifor-

veien ikke var gunstig, ville være ude af Stand til uden Hjælp igjennem Forskud at udrede Udgifterne til Værkerens Istandsættelse samt til den absolut nødvendige Tilveiebringelse af Provitioner til Arbejderbefolkningen, medens paa den anden Side Opmærksomheden af de saaledes aldeles nødvendige Forskud vil sætte dem istand til at udbytte den forhaandenværende Høst, som, især naar Hjælpen ydes hurtigt, vil være istand til allerede strax at give ialtfald for en væsentlig Del Dækning for de anvendte Udgifter og igjennem den derved muliggjorte Fortsættelse af Dyrrkningen forhaabentlig give Udbygning til en Fremtid, der kan oprette Skaden. Til disse Plantagedriften tilspiede Odelæggelser komme endnu Brandskiftelserne i Frederikssted, hvor omtrent en Trediedel af Byens Bygninger, der i Værdi repræsenterer Halvdelen af dens samlede Bygningsværdi, staa i Ruiner, foruden at ikke ubetydelige Værelagere ere tilintetgjorte.

Det er aldeles klart, at Kommunen — der jo desuden ogsaa selv har lidt Tab og er paaført forøgede direkte, til dels vedværende Udgifter ved det Passerede — ikke uden Forstrækning er i Stand til at udrede de sieblifikke Forskud, af hvis Udelse dens fremtidige Skæbne utvivlsomt vil være afhængig; og en saadan Forstrækning vil Kommunen da selvfølgelig kun kunne erholde af Statskassen.

Det havde naturligvis været langt at foretrække, om der havde kunnet foreligge udførlige og paa nøiere Undersøgelser grundede Oplysninger om de stedfunde Odelæggelser Omfang og Betydning i det Enkelte, men medens det ikke behøver at forklæres, at det er umuligt for Siebliffet og i den allernærmeste Fremtid at tilveiebringe slige Oplysninger og have dem til Raa-dighed herhjemme, har det paa den anden Side den allerførste Betydning, at den i Hjælp, der tilstaas, ydes meget hurtigt, idet enhver Opsættelse vil forringe den ydede Hjælps Værdi og en længere Forsinkelse endog saa muligvis væsentlig kunde lamme dens Virksomhed.

Ministeriet har derfor troet nu uophødelig at burde foretage de fornødne Skridt for at opnaa Bemyndigelse til at komme Kommunen til Hjælp, uagtet man i dette Øieblik med Undtagelse af hvad herom er anført som Uddrag af Rapporten af 8de Oktober, ikke har andet faktisk Grundlag for Forslaget om Hjælpsens Form og Størrelse end et Telegram fra Gouvernøren, hvori han erklærer et yderligere Laan af Statskassen paa \$ 300,000 til Kommunen for paatvængende nødvendigt til Værkerens Istandsættelse, Arbejdernes Underholdning osv.

Man har derfor i nærværende Lovforslag kun anført et Maximum af det Laan, som Finantsministeriet skulde være bemyndiget til at yde Kommunen, og naar man har foreslaaet, at dette Laan skulde være afdrags- og rentefrit indtil 31te